

ПОСТУПІНФОРМ

03.07.2008 – 10.07.2008

В єднанні – сила!

№ 26 (241)

ТЕРНИСТІЙ ШЛЯХ АБО «СЕ ЛЯ ВІ» – ЦЕ ЖИТТЯ

З давніх давен у різних народів існує традиція «спадкоємність покоління», тобто діти продовжують справу своїх батьків і дідів. У кожному суспільстві ця традиція заохочувалась. Накопичувались знання та секрети

майстерності, укріплювався професійний дух, закладались та продовжувались традиції. На цих засадах вимальовувались риси нації.

В наш час підприємницької діяльності багато втрачено духовного та морального. Втрачаються і традиції. Колись служба в армії вважалась обов'язком кожного громадянина, а бути офіцером було не тільки престижно, а й почесно.

Прикладом тому є наша родина військовослужбовця. Ми з чоловіком маємо двох чудових синів. Старший вчиться в економічному університеті, а молодший в митному ліцеї. І чому ж це наші сини не хочуть стати як їх тато та дід військовослужбовцями?

Тому, що ця професія нині знецінена. Те відношення в суспільстві до військових і ті

Черга на забезпечення житлом у Збройних Силах України вже кілька років поспіль не зменшується (приблизно 45 000 в/с). Яким чином керівництву Міністерства оборони України вдається стримувати соціальну напруженість не відомо, але відомо одне – з таким ставленням до офіцерського складу не може бути й мови про професійну армію. На голому ентузіазмі професійну армію не побудуєш.

Всі знають просту істину – **та країна, яка не хоче годувати свою армію, буде годувати чужу армію.** Така країна не може мати пристойного майбутнього, вона буде чийсь сировинним придатком з дешевою робочою силою. Чи такого майбутнього ми собі бажаємо та своїм дітям?

Я особисто, на місті чоловіка вже давно покинула б цю армію і працювала б менеджером на фірмі за гарну зарплатню, яка б дозволила отримати кредит на житло і відпочивати на Середземномор'ї. Але чоловік не хоче звертати з обраного шляху, каже що з молоду вибрав для себе професію військовослужбовця і буде йти до кінця, яким би цей шлях не видався тернистим. Так, з молоду було цікаво, і в Нагорному

Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України..., а також членів їхніх сімей... (Стаття 17 Конституції України)

умови життя, в яких ростуть наші діти відбивають в них будь-яке бажання стати військовослужбовцями. Проживати в гуртожитку по 10-13 років, не бажає ніхто, тільки заручники у пагонах, які мають вислугу більше 20 років, які ще мають надію на отримання житла від держави, яка їм це гарантує. А можна ж житло придбати, та тільки не на грошове утримання офіцера. Ми звертались до банків, але там довідка про доходи чоловіка викликає посмішку співробітників банку.

Так, гуртожиток – це класно, але для студента, чи молодій родині, якій тимчасово ніде жити. А ось для сім'ї, де старшому сину виповнилось 20 років, меншому 12 не то, що не зручно – нестерпно. Людям, які шукають гострих відчуттів та постійного викиду адреналіну в кров, не потрібно сходити на Ельбрус, чи стрибати з парашутом, досить з сім'єю пожити в гуртожитку з півроку, більше мабуть може витримати тільки мазохіст або невинуватий оптиміст чи військовослужбовець, який повинен вчасно прийти на службу, поголений, у відпрацьованій формі, та ще й сумлінно виконувати свій обов'язок.

Карабасі воював і в Грузії служив, а от в столиці вже 13 років бомжує, три гуртожитки змінив. Ні академія, ні посада, ні військове звання від цього не рятує. Так і виходить, що менеджери більше потрібні країні ніж кваліфіковані військовослужбовці, війни ж немає, навіщо ж вони?

Та надія покидає останньою. От і надіємось, що всі бalachки і обіцянки міністрів здійсняться та сім'ям військовослужбовців буде жити краще і комфортніше в сучасній Україні...

Наша сім'я також намагалась вирішити житлове питання через органи судочинства, позиваючись до Міноборони (наша сім'я користується пільгами потерпілих від наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС I категорії та як переселенці з зони гарантованого відселення), яке повинно забезпечити постраждалих даної категорії житлом протягом року. Але в цій країні рішення суду залежить від об'єму Вашого гаманця, нахаль необхідної суми у нашому роз'рядженні не було, от і не довели в суді, що відповідно до чинного законодавства сім'я військовослужбовця, полковника Генерального штабу Збройних Сил України повинна забезпечуватися Міністерством оборони України.

ГРОМАДЯНСЬКИЙ ПОРТАЛ «ПОСТУПУ»
WWW.POSTUP.ORG.UA

Новини «Поступу»

· У середу 02.07.2008 в офісі «Поступу» відбулося обговорення підсумків Загальних зборів і планування конкретної діяльності з практичної реалізації Громадянського руху (об'єднання об'єднань). У заході взяло участь 11 членів організації й гостей.

У процесі обговорення були зазначені як «плюси», так і «мінуси» в підготовці й проведенні Загальних зборів «Поступа». У цілому всі присутні дали позитивну оцінку організації зборів.

Серед недоліків було відзначено: недостатній контроль за дотриманням регламенту й суттю доповідей наших гостей, які трохи відволіклися від головної мети наших зборів.

З практичної реалізації Громадянського руху запропоновано по кожному із цільових напрямків створити (іх п'ять і вони збігаються з головними завданнями нашої організації) створити робочий орган (раду), до якого би ввійшли представники всіх сил, які є учасниками Громадянського руху.

Усі заходи по середах починаються о 19:00 за адресою: вул. Лабораторна, 11

ГО «ПОСТУП» З НАЙКРАЩИМИ
ПОБАЖАННЯМИ ВІТАЄ

З днем народження

Гончарука Олега Станіславовича (6 липня)

Наша сім'я зверталась не один раз до керівництва Міністерства оборони України, Я особисто зустрічалась з бувшим Міністром оборони України Гриценко А.С – одні обіцянки, що ми розглянемо, допоможемо, вирішимо. А далі бездіяльність і незрозуміле протистояння юридичного департаменту Міноборони.

Є надія, що громадська організація «ПОСТУП», яка має за основу стратегію «диктатури закону та справедливості в нашій Країні» зможе допомогти у вирішенні житлового питання, адже роки минають, діти дорослішають, а умови існування підривають здоров'я сім'ї в психологічному та фізичному сенсі.

Сподіваюсь на «хепі енд»!

Світлана Гоголь,
член «Поступу»

ЩО МЕНІ ДАВ «ПОСТУП»?

Роман Когут

«Поступ» дав мені можливість проявити свої лідерські якості. Стимулював мене до самовдосконалення, особливо щодо самодисципліни. Надав мені досвід спілкування з людьми та можливість доносити свою думку до інших, та, в певній мірі, переконувати інших. Проявив мої видавничі таланти. Також знайомство з багатьма цікавими людьми. Крім того не забуваймо про відпочинок (досуг) в хорошій компанії.

Наталія Чиж

Если ты небезразличен к тому, что происходит вокруг тебя в стране, и ты желаешь изменить си-

туацию к лучшему, то наша организация дает всем такую возможность! Именно «Поступ» изменил мое отношение к событиям, которые происходят в стране. Благодаря организации, я принимаю участие в разных мероприятиях, направленных на поддержание моральных, духовных и патриотических ценностей. Каждую среду, в организации проходят обсуждения разных тем и вопросов, я узнаю много интересной и полезной информации. Благодаря Юридической службе «Поступа», всегда получаю компетентные юридические консультации, а с помощью центра «Досуга и отдыха» участвую в экскурсионных поездках. «Поступ» дает мне возможность быть полезной обществу, а значит и Украине!»

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ГО «ПОСТУП»

Перелік членів організації, які в червні 2008 року зробили додаткові внески на розвиток «Поступу» (всього 38 осіб, двоє з яких побажали не оприлюднювати свої прізвища).

№ п/п	Прізвище	Ім'я	По батькові	№ п/п	Прізвище	Ім'я	По батькові
1	Анопрієнко	Артем	Свєнович	19	Панін	Олег	Якович
2	Антонюк	Сергій	Миколайович	20	Повх	Олег	Михайлович
3	Антонюк	Юрій	Володимирович	21	Рябцев	Олександр	Миколайович
4	Белов	Максим	Юрійович	22	Рябцев	Володимир	Миколайович
5	Вигівський	Віталій	Степанович	23	Сєрбовець	Оксана	Василівна
6	Гацюк	Юрій	Васильович	24	Сергієнко	Наталія	Олександрівна
7	Гвоздецька-Рудиченко	Юлія	Михайлівна	25	Сіра	Анна	Віталіївна
8	Гоголь	Світлана	Миколаївна	26	Сліпак	Наталія	Іванівна
9	Доненко	Тарас	Михайлович	27	Соколов	Кирило	Анатолійович
10	Єременко	Олександра	Юрійвна	28	Солодкий	Сергій	Миколайович
11	Замурій	Любов	Григорівна	29	Твердохліб	Максим	Миколайович
12	Когут	Роман	Ярославович	30	Ткаченко	Ірина	Володимирівна
13	Кузьменко	Олег	Ігоревич	31	Тхорик	Любов	Леонідівна
14	Меншуткіна	Ольга	Михайлівна	32	Циганко	Петро	Степанович
15	Муж	Олег	Миколайович	33	Чиж	Наталія	Володимирівна
16	Нестеренко	Олександр	Анатолійович	34	Чубко	Денис	Георгійович
17	Нестєрова	Ірина	Вікторівна	35	Шевченко	Ігор	Анатолійович
18	Огороднічий	Олександр	Олексійович	36	Шевченко	В'ячеслав	Анатолійович

НАШЕ «СЧАСТЬЕ»

Продолжение. Начало в номере 231

Поразителен тот факт, что несмотря на уровень прогресса в развитии технологий, цены на товары и услуги неуклонно растут. Из нас качают деньги гораздо большими темпами, чем позволяют зарабатывать. Нас заставляют выживать, и делают это постепенно и целенаправленно. Наша жизнь превратилась в "выживание". Обещанная большевиками "земля крестьянам" так и не увидела своих владельцев, а заводы до сих пор не принадлежат рабочим. Да и вообще, если разобраться, многочисленные предприятия нашей страны вовсе не принадлежат Украине. Странно, не так ли?

Наука из общественного достояния превратилась в частную собственность большого капитала. Теперь только он нам скармливает "чудеса техники" в том объеме, в каком посчитает нужным. Где же наши ученые, где научно-исследовательские институты, финансируемые из государственного бюджета? Да, у бюджета на науку денег нет. Зато необходимые средства есть у частных лиц, которые готовы выложить кругленькую сумму за владение правами на то или иное изобретение, чтобы потом в удобный момент подкинуть человечеству подачку. Множество научных изобретений уже выкуплены большими корпорациями у бедных ученых за грошовые суммы.

Продолжение следует.

Денис Чубко,
член Исполкома «Поступа»

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ ВИКОНКОМУ № 16 ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП», ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ 1 ЛИПНЯ 2008 РОКУ

На засіданні були присутні 17 членів Виконкому (при кворумі 13).

Відсутні з об'єктивних обставин: Гончарук О., Сіра Г., Костін І., Твердохліб М. Сліпак Н. та Чубко Д.

Відсутні без попередження: Гриценко О. та Косарєв В.

Секретар засідання – Мотузка І.

Ведучий засідання – Нестеренко О.

На засіданні Виконкому був присутній Огороднічий О.

На засіданні Виконкому було вирішено:

1. Сліпак Н. дати пояснення Виконкому щодо форми доручення Жуковича В.
2. Довести до відома членів «Поступу», які були відсутні на Загальних зборах, інформацію про обов'язкове надання Виконкому до 14.07.2008 пояснень щодо причини своєї відсутності.
3. Членам Виконкому до 14.07.2008 зібрати думки (що сподобалося, що не сподобалося) у всіх членів організації, які були присутні на Загальних зборах.
4. Доручити Гацюку Ю. з'ясувати причини відсутності на Загальних зборах Кас'янова С. та Вradія В.
5. Доручити Замурій Л. провести розсилку контрольного номера (239) газети «Поступінформ» й проконтролювати одержання підтверджень.

Наступне засідання Виконкому призначена на понеділок 14 липня.

На засіданні Виконкому №17 (14 липня, понеділок) заплановано розглянути питання: завершення збору думок членів організації (що сподобалося, що не сподобалося), які були присутні на Загальних зборах, а також розподіл бюджету за червень 2008 року.

СИЛЬНА ОСОБИСТІСТЬ – СИЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ – СИЛЬНА ДЕРЖАВА!

ЧОМУ Я РОБЛЮ ДОДАТКОВІ ВНЕСКИ НА РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЇ?

Олег Гончарук,
член Виконкому «Поступу»

Я вірю в громадську організацію «Поступ», а мої внески це участь в розвитку її перспективи.

ЯКЩО ПІСЛЯ ПРОЧИТАНОГО ВАМ ЩОСЬ СПОДОБАЛОСЬ, РОЗКАЖІТЬ ПРО ЦЕ ДРУЗЬЯМ; ЯКЩО НІ – ПОВІДОМТЕ НАС!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ

ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕЖУ	ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 200_ РОКУ	БАНК ОДЕРЖУВАЧА	ЗФ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК», м. КИЇВ
	ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ		МФО 322595
ОДЕРЖУВАЧ	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»	РАХУНОК №	2600822012522
	КОД ЄДРПОУ 26089233		